

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΑ

ΤΟΥ Ι.Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ

jpretenteris@dolnet.gr

Αυτοί που έπιασαν τη Siemens

Η φούσκα της κάθαρσης

Ο Διάβολος, λέει, κρύβεται στις λεπτομέρειες. Μια λεπτομέρεια λοιπόν: η Εξεταστική Επιτροπή για τη Siemens διερεύνησε (υποτίθεται) την υπόθεση και άνοιξε τους λογαριασμούς διαφόρων πολιτικών προσώπων που κατείχαν δημόσιες θέσεις την εποχή που η γερμανική εταιρεία προωθούσε τις υποθέσεις της. Ανευ αποτελέσματος, φυσικά.

Η ίδια επιτροπή όμως δεν άνοιξε τους λογαριασμούς των κομμάτων, ούτε εκείνων που είχαν την ευθύνη των οικονομικών των κομμάτων κατά την ίδια περίοδο. Λέτε να έβρισκαν κάτι; Δεν ξέρω και δεν το νομίζω. Αυτή η παράλειψη όμως δείχνει (μεταξύ άλλων) και την προχειρότητα και τη σκοπιμότητα της έρευνας.

Ετσι, μετά το φιάσκο του Βατοπαιδίου, όπου διαπιστώθηκε απλώς η παραγραφή όλων των αδικημάτων, ο πολιτικός κόσμος βρίσκεται αντιμέτωπος με το φιάσκο της Siemens. Κυρίως όμως βρίσκεται αντιμέτωπος με αυτό που μπορούμε πλέον ανεπιφύλακτα να ονομάσουμε «η φούσκα της κάθαρσης».

Πάρτε για παράδειγμα τον υπουργό Δικαιοσύνης. Σε μακροσκελείς (όπως συνηθίζει...) δηλώσεις ανακοίνωσε για πολλοστή φορά την πρόθεση της κυβέρνησης να αναμορφώσει τη νομοθεσία ποινικής δίωξης πολιτικών προσώπων. Μάλιστα!...

Πρόκειται προφανώς για ανακοινώσεις προσηματικές. Διότι η υφιστάμενη διαδικασία δέχεται δικαιολογημένη κριτική για δύο συγκεκριμένες πλευρές της.

Πρώτον, για την εμπλοκή της Βουλής, άρα των κομμάτων, στη διαδικασία της διερεύνησης και της παραπομπής. Μια εμπλοκή που την τοποθετεί στον αστερισμό της πολιτικής σκοπιμότητας.

Δεύτερον, για τις προκλητικές προϋποθέσεις της παραγραφής. Προϋποθέσεις που οργανώνουν ουσιαστικά το κουκούλωμα των υποθέσεων.

Σκοπιμότητα και κουκούλωμα λοιπόν. Μόνο που και η σκοπιμότητα και το κουκούλωμα δεν προκύπτουν από τη νομοθεσία αλλά από το Σύνταγμα. Το οποίο δεν μπορεί να αναθεωρηθεί πριν από το 2013. Και τότε τι νόημα έχει να περιφέρει ο αρμόδιος υπουργός διάφορες άσχετες επιδιορθώσεις της νομοθεσίας; Κανένα νόημα.

Διότι η ωμή και πικρή αλήθεια είναι ότι όλες οι ευθύνες για την υπόθεση της Siemens (αν υποθέσουμε ότι προκύψουν ευ-

θύνες, διότι ως τώρα δεν έχουμε δει και πολλά πράγματα...) έχουν παραγραφεί προ πολλού – όπως ακριβώς έγινε και με το Βατοπαίδι. Οτι οι μόνοι που μπορούν ακόμη να ελεγχθούν είναι ο Πρ. Παυλόπουλος και ο Χρ. Μαρκογιαννάκης για όσες πράξεις που αφορούν την παραλαβή του C41 έγιναν μετά τις εκλογές του 2007, και αυτό ως τον προσεχή Ιούνιο. Και ότι όλα τα άλλα είναι μια προσηματική συζήτηση που κοροϊδεύει την κοινωνία.

Γιατί λοιπόν αυτό το επαίσχυντο παζάρι της Εξεταστικής Επιτροπής;

Διότι για άλλη μία φορά η πολιτική τάξη στο σύνολό της αποδεικνύεται πολύ κατώτερη των περιστάσεων και χωρίς συνείδηση των κινδύνων που την απειλούν.

Διαγωνίζονται σε μεγαλοστομίες του τύπου «όλα στο φως» και «όποιος φταιίει να πληρώσει» όταν ξέρουν ότι ούτε το ένα μπορούν να κάνουν ούτε το άλλο. Εκτρέφουν μια υπέρμετρη προσδοκία κάθαρσης, την οποία δεν μπορούν να υπηρετήσουν. Και όταν η φούσκα σκάει στα χέρια τους περιφέρονται στα κανάλια απολογούμενοι ή προκλητικοί, ανάλογα με το μυαλό που κουβαλάει ο καθένας...

Είναι χαρακτηριστικό πώς εξελίχθηκε το παζάρι των ευθυνών.

Ελλείπει πραγματικών δεδομένων, το κάθε κόμμα έμπλεξε στην υπόθεση όσους δεν γουστάρει ή όσους έκρινε ότι το συμφέρουν. Σε σημείο που, αν τους πιστέψουμε, θα πρέπει να δεχθούμε ότι καμιά εικοσαριά υπουργοί και των δύο κομμάτων ήταν διαχρονικά στη δούλεψη της Siemens!

Η ΝΔ, ας πούμε, απέδωσε ευθύνες στον Κ. Σημίτη για την πολιτική των προγραμματικών συμβάσεων, η οποία απέτελεσε επίσημη και ρητή πολιτική τής τότε κυβέρνησης σε εφαρμογή κοινοτικής οδηγίας που εφαρμόστηκε σε πολλούς τομείς και σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνήθως και με κοινοτικά χρήματα. Αναρωτιέμαι γιατί το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης δεν προσέθεσε στον κατάλογο και τον Ζακ Ντελόρ ή τον Ζακ Σαντέρ!

«Θα μας πάρουν με τις πέτρες!» είχε προειδοποιήσει κάποτε ο σημερινός Πρωθυπουργός. Δεν ξέρω αν ήξερε πόσο δίκιο είχε. Ούτε ξέρω με ποιον τρόπο προτίθεται να αντιμετωπίσει αυτόν τον κίνδυνο. Διότι από τότε που το είπε η κατάσταση έχει επιδεινωθεί: ο κόσμος αισθάνεται πλέον όχι μόνο ότι τον κλέβουν αλλά και ότι τον κοροϊδεύουν.

Εκτός και αν τελικά είχε δίκιο ο ποιητής: «Δεν φταίει αυτοί, τόσοι ήταν...».

Πόλεμος στην κοινωνία

Ας υποθέσουμε ότι ένας πολίτης έχει μια μικρή προσωπική εταιρεία. Μόνο μέσα στο τελευταίο εξάμηνο ο άνθρωπος αυτός έχει κληθεί:

- Να πληρώσει φόρο για τα κέρδη της εταιρείας.
- Να πληρώσει φόρο για τα εισοδήματα που προέρχονται από τα κέρδη της εταιρείας.
- Να πληρώσει για την περαίωση.
- Να πληρώσει έκτακτη εισφορά για τα κέρδη της εταιρείας.
- Να πληρώσει έκτακτη εισφορά για τα εισοδήματα από τα κέρδη της εταιρείας.

Με άλλα λόγια, το ίδιο οικονομικό αντικείμενο (τα όποια κέρδη μιας μικρής προσωπικής εταιρείας) έχει φορολογηθεί... πέντε φορές! Θα πρέπει να είναι το παγκόσμιο ρεκόρ φορομνηχτικής πολιτικής.

Το οποίο θα μπορούσαμε ασφαλώς να το συζητήσουμε μέσα από το πρίσμα της ψυχιατρικής επιστήμης. Γιατί, για παράδειγμα,

Πολύ φοβούμαι ότι βρισκόμαστε αντιμέτωποι όχι με μια κακή πολιτική, αλλά με ένα βαθύ κοινωνικό πρόβλημα: έχουν κηρύξει τον πόλεμο στην κοινωνία

οι άνθρωποι που μας κυβερνούν εχθρεύονται τόσο πολύ την επιχειρηματική δραστηριότητα ώστε να φορολογούν τον ίδιο φουκαρά πέντε φορές;

Αλλά πολύ φοβούμαι ότι το πραγματικό πρόβλημα βρίσκεται στο πεδίο της πραγματικής οικονομίας. Διότι όλα αυτά δεν συμβαίνουν σε μια χώρα που ανθεί, αλλά σε μια χώρα που βρίσκεται σε κρίση.

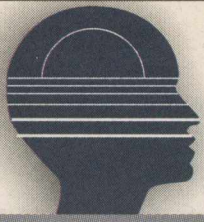
Και από αυτήν ακριβώς τη διαπίστωση προκύπτει το ερώτημα: Πώς είναι δυνατόν μια χώρα που βουλιάζει στην ύφεση να καταφεύγει σε μια τόσο βάνανυση φορομνηχτική πολιτική; Και πώς θα τονωθεί η οικονομική δραστηριότητα όταν το κράτος επιχειρεί μια τόσο θηριώδη αφαιμάξη της ρευστότητας από την οικονομία;

Δεν μπορώ να φανταστώ την απάντηση. Αλλά έχω την αίσθηση ότι συμβαίνει κάτι πολύ χειρότερο: **δεν τους ενδιαφέρει η απάντηση.**

Εχω, δηλαδή, την αίσθηση ότι πίσω από αυτή την πολιτική δεν κρύβεται ένας οικονομικός υπολογισμός, αλλά η κυνική παραδοχή ότι η κυβέρνηση οφείλει να επιδείξει αποτελέσματα στην είσπραξη των δημοσίων εσόδων. Και μπροστά σε αυτή την απαίτηση «**άρπαξε ό,τι μπορείς και ας κόψουν τον λαιμό τους!**».

Αν αυτή η αντίληψη ισχύει (και δεν βλέπω τίποτε που να τη διαψεύδει...), τότε πολύ φοβούμαι ότι βρισκόμαστε αντιμέτωποι όχι με μια κακή πολιτική, αλλά με ένα βαθύ κοινωνικό πρόβλημα: **έχουν κηρύξει τον πόλεμο στην κοινωνία.**

Είναι μια επιλογή εξαιρετικά παρακινδυνευμένη. Προφανώς επειδή είναι και σκληρή και άδικη. Αλλά και επειδή είναι πολιτικά καταστρεπτική. Εξ όσων γνωρίζω, σε μια αναμέτρηση της κυβέρνησης με την κοινωνία ποτέ δεν έχει συμβεί να κερδίσει η κυβέρνηση.

ΒΗΜΑτοδότης

«**Ε**πικίνδυνες σχέσεις», όχι όμως του Λακλό, αλλά του κ. Χ. Παμπούκη. Ο υπουργός Επικρατείας ταξίδευσε στο Ισραήλ για «εξ απορρήτων» επαφές με την πολιτική ηγεσία. Οι επαφές είναι τόσο απόρρητες ώστε την Παρασκευή ο κ. Παμπούκης συνάντησε για μπρέκφαστ τον σύμβουλο Εθνικής Ασφαλείας του Ισραήλ κ. Ούζι Αράντ στις 7.15 το πρωί, προτού ξυπνήσουν όσοι ενδεχομένως θα μπορούσαν να τους κατασκοπεύουν.

Τι έγινε κατά τη διάρκεια του μπρέκφαστ; «*Κάποια πράγματα που γίνονται δεν λέγονται*» απάντησε ο υπουργός Επικρατείας έπειτα από τηλεφωνική κατάδιωξη την οποία είχε υποστεί από συνεργάτη μου. Συμφωνώ. Το κακό δεν είναι να μη λέγονται πράγματα που γίνονται, αλλά να μη γίνονται πράγματα που λέγονται.

Κόντευε να πέσει το Blackberry από τα χέρια της βουλευτού και μέλους της Επιτροπής για τη Siemens κυρίας Βάσως Τσόνογλου. Καταθέτω στην κρίση της Ιστορίας ότι η προσθήκη του ονόματος του κ. Ακη Τσοχατζόπουλου στο πόρισμα του ΠαΣοΚ έγινε από τη φυσική (;) ξανθιά βουλευτή Βοιωτίας έπειτα από «*τηλεφωνική υπαγόρευση*».

Μου λένε ότι στην άλλη άκρη της γραμμής ήταν βετεράνος μυστακοφόρος συνεργάτης της απολύτου εμπιστοσύνης του κ. Γ. Παπανδρέου και ένοικος του Μεγάρου Μαξίμου με χαρακτηριστική βαριά φωνή. Λέγεται επιπλέον ότι θεματοφύλακας των Θεσμών και της Διαφάνειας, πράσινος βουλευτής και τώως υπουργός έλαβε την εντολή να διασφαλίσει την εφαρμογή της «*υπαγόρευσης*» προκειμένου να μη γίνει κανένα λάθος και μείνει ο Ακης απ' έξω...

Αμέτρητοι ήταν οι μήνες που το όνομα της κυρίας Ντόρας Μπακογιάννη συνδεόταν σε δημοσιεύματα με το σκάνδαλο της Siemens. Ωστόσο, η πρόεδρος της «*Δημοκρατικής Συμμαχίας*» λάμπει σήμερα διά της απουσίας της από το πόρισμα του ΠαΣοΚ και της ΝΔ. Η Νέα Δημοκρατία ήταν αναμενόμενο να «ξεχάσει» την Ντόρα (και η Ντόρα τη ΝΔ...) αφού, όπως λένε οι «θεωρητικοί των συνωμοσιών», ουδείς εκ των δύο πλευρών θα ήθελε να πεταχτούν σκελετοί από τις ντουλάπες της παράταξης. Αλλά το ΠαΣοΚ;

Μου λένε ότι ο κ. Σήφης Βαλκυράκης ανέλαβε να διασφαλίσει ότι το όνομα της πρώην ΥΠΕΞ θα παρέμενε εκτός και για να το καταφέρει δεν δίτασε να εμπλακεί σε έντονη φραστική αντιπαράθεση με πράσινο βουλευτή που επέμενε να διαφωνεί. Τελικώς, την Ντόρα «θυμήθηκε» μόνον ο κ. Γ. Καρατζαφέρης, ο

Του ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

οποίος φρόντισε να την αναφέρει στο πόρισμα του κόμματός του.

«**Α**ντιευρωπαϊκές και ανάξιες σχολιασμού» χαρακτήρισε ο ελληνικής καταγωγής γερμανός ευρωβουλευτής των Φιλελευθέρων κ. Γ. Χατζημαρκάκης τις θέσεις γερμανών βουλευτών υπέρ της αποπομπής της Ελλάδας από τη ζώνη Σένγκεν εξαιτίας αδυναμίας επαρκούς φύλαξης των συνόρων. Μου λένε πάντως ότι ο κ. Χρ. Παπουτοής πέρασε δύσκολες ώρες στο άτυπο συμβούλιο υπουργών Εσωτερικών και Δικαιοσύνης που έγινε την Πέμπτη στην Ουγαρία καθώς το τείχος στον Εβρο τείνει να εξελιχθεί σε ευρωπαϊκούς κύκλους σε «φράχτη του αίσχους». Μάλιστα ο κ. Χέρμαν βαν Ρομπάι το χαρακτήρισε «*παράδοξο μέτρο*».

Πάντως σε συνάντηση του προέδρου της ΕΕ με συνεργάτη μου στις Βρυξέλλες, ο κ. Ρομπάι εμφανίστηκε καθησυχαστικός για το οικονομικό μέλλον της Ελλάδας. «*Και το Βέλγιο αντιμετώπισε το 1980 δυσκολίες ανάλογες με εκείνες που αντιμετωπίζει σήμερα η Ελλάδα*», είπε, «*αλλά τα καταφέραμε. Ετσι θα τα καταφέρετε κι εσείς*». Αμήν!

Η σκέψη του κ. Γ. Παπακωνσταντίνου να συνομιλήσει με τους επικεφαλής της Fitch και να επιτύχει μια «ήπια υποβάθμιση» ενέπνευσε τις ελληνικές τράπεζες. Οι επικεφαλής των τμημάτων μελετών τεσσάρων μεγάλων τραπεζών, οι κκ. Π. Μυλωνάς (Εθνική), Μ. Μασουράκης (Alpha), Γκίκας Χαρδούβελης (Eurobank) και Ηλ. Λεκαός (Πειραιώς), μαζί με τον αναπληρω-

τή διευθύνοντα σύμβουλο της Eurobank κ. Ν. Καραμούζη συνάντησαν την Παρασκευή στο Λονδίνο τα στελέχη του οίκου αξιολόγησης Moody's - και τους συναδέλφους τους στη Νέα Υόρκη μέσω τηλεδιάσκεψης. Τη Δευτέρα θα επαναληφθεί η διαδικασία με τους Standard & Poor's. Οι δικοί μας επιχειρούν να πείσουν ότι τα πραγματικά οικονομικά στοιχεία δεν δικαιολογούν νέες υποβαθμίσεις. Τους εύχομαι καλή επιτυχία.

Ανησυχώ για το στομάχι του κ. Α.Δ. Δρούτσα. Την Παρασκευή ο υπουργός Εξωτερικών ήταν αναγκασμένος να απολαύσει λιβανέζικη κουζίνα στο γεύμα δίπλα στον λιβανέζο πρεσβευτή στην Αθήνα και κινεζική στο δείπνο δίπλα στον Κινέζο. Τα διπλωματικά «μενού» ήταν εξίσου

δύσπεπτα αφού ο κ. Δρούτσας εκλήθη να πείσει το μεσημέρι ότι η Ελλάδα παραμένει στο πλευρό του αραβικού κόσμου παρά τον ξαφνικό έρωτα με το Ισραήλ, ενώ το απόγευμα ότι το μέλλον των οικονομικών σχέσεων με την Κίνα παραμένει ευοίωνο παρά τα λογής προβλήματα.

Επέστρεψε ο κ. Ι. Ραγκούσης από το Λονδίνο όπου μεταξύ άλλων συνάντησε τον υπουργό αρμόδιο για το Υπουργικό Συμβούλιο (Cabinet Office Minister) κ. Φράνσις Μοντ. Παρά το γεγονός ότι ο υπουργός Εσωτερικών επιχείρησε να συσκοτίσει την ατζέντα των συνομιλιών, πράκτοράς μου στην «αυλή» του Ντέιβιντ Κάμερον με διαβεβαίωσε ότι ο κ. Ραγκούσης συζήτησε για το σύστημα επιβολής ποινών σε βουλευτές που εμπλέκονται σε οικονομικές ατασθαλίες και το ζήτημα του παραδοσιακού εκλογικού «*τεμαχισμού*» της Βρετανίας σε 650 μονοεδρικές. Εικάζω λοιπόν ότι οι βαλίτσες του υπουργού Εσωτερικών ήταν γεμάτες με «πολιτικά εκρηκτικά» που εισήχθησαν αθόρυβα στη χώρα.

Μετά τη νέα ηγετική ομάδα, τα νέα γραφεία και το διά χειρός του επικεφαλής της διαφημιστικής εταιρείας Pildes Creator κ. Περικλή Πηλείδη νέο σήμα της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Αντώνης Σαμαράς έχει αναθέσει σε επιτελείς του ρόλους «*κυνηγών ταλέντων*» για την ανακάλυψη νέων προσώπων για τα ψηφοδέλτια σε περίπτωση αιφνιδιαστικής προκήρυξης εθνικών εκλογών. Μου λένε ότι η έμφαση θα δοθεί στη «*φυσική νεότητα*» και όχι στην τεχνική που επιτυγχάνεται με χρήση χρωμοσαμπούαν καθώς υπάρχει παρά τω πρόεδρω ειδικός αναγνωρισμένος διεθνώς για την ικανότητά του στη διακρίβωση της φυσικότητας του χρώματος της κόμης.

Με αφορμή τη μετακόμιση όλων των υπηρεσιών της ΝΔ στο επί της οδού Συγγρού κτίριο θυμήθηκα «*απόρρητο σημείωμα*» με ημερομηνία 15.7.1983 του κεντρογενούς πρώην υπουργού και τότε επικεφαλής της Υπηρεσίας Ενημέρωσης της ΝΔ Αθανασίου Κανελλόπουλου και παλαιού συνεργάτη του «*Βήματος*» προς τον τότε πρόεδρο του κόμματος *Ευάγγελο Αβέρωφ*, το οποίο περιήλθε στην κατοχή μου. Μεταξύ άλλων ο Κανελλόπουλος επισήμαινε ότι «*ουσιώδους σημασίας για τον συντονισμό και την αξιοποίηση του υπάρχοντος ήδη προσωπικού είναι η προσπάθεια ενοποίησης όλων των σχετικών υπηρεσιών και η εγκατάστασής τους σε ένα κτίριο*». Ένα καλό και ένα άσχημο συμπέρασμα προκύπτει από το παραπάνω. Το καλό είναι ότι τα κόμματα υλοποιούν τις εποικοδομητικές προτάσεις. Το άσχημο είναι ότι χρειάζονται 28 χρόνια...

Κατά τη διάρκεια των εργασιών του κλειστού think tank «Euro 50» που ολοκληρώθηκαν στην Αθήνα ο κ. Γ. Παπανδρέου επιστράτευσε τη θεωρία του Χάους για να προειδοποιήσει για το μέλλον της ευρωζώνης. Ο Πρωθυπουργός τόνισε ότι το «πέταγμα της πεταλούδας» μπορεί να απειλήσει την Ευρώπη, εννοώντας βεβαίως ότι μικρά, τυχαία περιστατικά μπορεί να έχουν ασυνήθιστα σφοδρή επίδραση στις εξελίξεις. Την οργάνωση του τριήμερου αθηναϊκού «Euro 50» είχαν αναλάβει η κυρία Λούκα Κατσέλη και η πρόεδρος του Συνδέσμου Ελλήνων Εξαγωγέων κυρία Χριστίνα Σακελλαρίδη. Πριν και μετά την ομιλία του κ. Παπανδρέου πράκτοράς μου εντόπισε την υποδιοικήτη της Αγροτικής Τράπεζας κυρία Ντίνα Λάζαρη να γευματίζει στο ίδιο τραπέζι και να συνομιλεί σε άριστο κλίμα με τον επικεφαλής των ευρωπαίων εμπειρογνομώνων της τρικόικας κ. Σερβίας Ντερούζ υπό το βλοσυρό βλέμμα του κ. Θ. Πάγκαλου που καθόταν ακριβώς απέναντα. Ανάμεσα στους επιφανείς οικονομολόγους που μίλησαν για την κρίση ήταν ο επικεφαλής του Centre for

European Policy Studies κ. Ντάνιελ Γκρος, ο επικεφαλής του ευρωπαϊκού τμήματος του ΔΝΤ κ. Αντόνιο Μπόργκες, ο οικονομολόγος κ. Λουίτζι Τζιοβανίνι κ.ά. Ήταν επίσης εκεί η «*ηγερία του νεοφιλελευθερισμού*» κυρία Μιράντα Ξαφά, η κυρία Ελένη Λουρή της ΤτΕ, ο κ. Κλέων Παπαδόπουλος του ΤΤ και η κυρία Τίνα Παναγιώτου, νομικός εκ Βρυξελλών, σήμερα ειδική σύμβουλος στο Γραφείο του Πρωθυπουργού. Τέλος, εντύπωση προκάλεσε τη δεύτερη ημέρα των εργασιών η χειρονομία της Λούκας προς τον κ. Γ. Παπακωνσταντίνου. Η υπουργός Εργασίας ως ευγενική οικοδέσποινα παραχώρησε τη θέση της στον Γιώργο για να μιλήσει εκείνος και να απαντήσει σε δύσκολες ερωτήσεις των ξένων συμμετεχόντων. Μάλιστα, συνεργάτες της Λούκας έλεγαν ότι ο Γιώργος τα πήγε τόσο καλά που η υπουργός τον αγκάλιασε και του έδωσε συγχαρητήρια. Τα αίτια της ξαφνικής φιλίας λέγεται ότι απασχόλησαν τους αυτόπτες μάρτυρες περισσότερο ακόμα και από τα αίτια του ανοιξιάτικου καιρού τον Ιανουάριο. Ίσως μάλιστα και να ταυτίζονται...